12de Jaargang — Curaçao den 18n. Mei 1895 — N° 594

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,20.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl 0,50, voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tre luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire Aruba fl 10,— pa anja.
Un number so fl. 0,20.
Un annuncio di 1 té 7 regel fl. 0,50, cada regel mas fl. 0,07½.

De Openingsrede.

Op Dinsdag 14 Mei werd onder de gebruikelijke plechtigheden en bij de gewone belangstelling van het Publiek het nieuwe zittingjaar van den Kolonialen Raad geopend. De Hoog-Ed.G. Heer Gouverneur hield daarbij de volgende rede :

„Mijne heeren,

Ter voldoening aan art. 77 van het Regeerings-reglement in Uwe zitting verschijnende, ten einde Uwe vergadering voor het zittingjaar 1895/1896 te openen, mag ik helaas, op het verledene terugblikkende, niet enkel gelukkige herinneringen bij U oproepen.

Kan de tijd, sedert de opening van het vorig zittingjaar verloopen, schier nergens ter wereld een voorspoedig tijdperk genoemd worden, ook onze kolonie moest in die malaise deelen en de gevolgen van dien algemeenen toestand ondervinden.

Ziekten hebben ons bezocht, handel en nijverheid mochten zich niet in vooruitgang verheugen, ook de scheepvaart kon daardoor niet toenemen, voor landbouw en veeteelt was de weersgesteldheid niet gunstig

Doch, waar in deze schaduwen zoovelen met ons staan, daar mogen wij, rondom ons ziende, toch blijde erkennen, dat eene vergelijking nog ruimschoots reden tot dankbaarheid oplevert,

Voor zware rampen bleven wij gespaard, rust en orde heerschten alom; en met rechtmatige zelfvoldoening mag de kolonie op den goeden geest harer bevolking roemen.

Het onderwijs zou bij minder schoolverzuim en bij meerdere medewerking der ouders nog rijkere vruchten kunnen opleveren.

Het herstel der diplomatieke betrekkingen tusschen het Moederland en onzen nabuur Venezuela mag de hoop doen koesteren, dat voor deze kolonie min gunstige bepalingen in de handelsregeling dier republiek ter geschikter tijd op vriendschappelijke wijze zullen worden gewijzigd. Ik mocht bij de vervulling der vereerende zending, mij door Hare Majesteit de Koningin-Weduwe, Regentes, opgedragen, bij regeering en bevolking van Venezuela de meest welwillende en waardeerende gevoelens jegens onze kolonie constateeren.

Moest verleden jaar op den droevigen en abnormalen toestand van onze financiën worden gewezen, door Uwe welwillende en met erkentelijkheid hier herdachte medewerking kon het zoover worden gebracht, dat, wat de eilanden Curaçao, Bonaire en Aruba betreft, de financieele zelfstandigheid der kolonie, geheel onafhankelijk van de wisselvallige baten der phosphaatontginning, kan gezegd worden harer verwezenlijking nabij te zijn. Ik geef noch de hoop noch den moed op, Mijne heeren, op Uwe welwillende medewerking steeds steunende, dat geweuschte doel te bereiken.

Onmiddellijk na de behandeling der begrooting zullen voorstellen tot wijziging der rechtspraak op de eilanden U geworden.

De bevrediging van het verlangen, hier op Curaçao uitgedrukt naar invloed op het bestuur van eigen zaken, werd bij het overwegen der belangen dezer kolonie door Regeering en Bestuur niet uit het oog verloren ofschoon niet valt te ontkennen, dat in deze de weg tot eene beslissing niet gemakkelijker is geworden.

Immers, gebruik makende van de bevoegheid, U bij art. 95 van het Regeerings-reglement verleend om bij de Regeering en de Staten-Generaal de belangen der kolonie voor te staan, hebt gij in Uwe vergadering van den 17n. April jl. besloten aan Regeering en Staten-generaal kennis te geven van Uwe meening, dat aan Curaçao het kiesrecht dient te worden verleend en wel op den voet, waarop dat in 1892 voor Suriname werd voorgesteld.-maar tevens, dat gij de toen voorgestelde wijziging van het Regeerings-Reglement, waarbij de vaststelling der koloniale huishoudelijke begrooting voorgoed aan de wetgevende macht in Nederland werd opgedragen, wenschelijk acht.

Bij het natuurlijk verlangen om aan Uw gewaardeerd advies gevolg te geven, zal de moeielijkheid moeten worden overwonnen, een redelijken, logisch gemotiveerden considerans te vinden voor de conclusie, dat de meerderjarig verklaring der kolonie Curaçao dient te worden uitgesproken, maar dat te gelijker tijd de aldus meerderjarig verklaarde als onbekwaam tot beheer van eigen huishonding onmiddelijk onder curateele moet worden gesteld.

Wat daarvan ook zij, - naar eene bevredigende oplossing ook van dat vraagstuk dient met moed en vertrouwen getracht, - en het behoeft wel geen betoog, dat van de wijze dier oplossing ook de wijze van het tot stand brengen van zoovele andere gewenschte veranderingen grootendeels afhankelijk is.

Waar bij Raad en Bestuur het belang der kolonie tot eenig richtsnoer dient, daar kan ook bij verschil van meening op 't een of ander punt, door welwillende samenwerking, het gemeenschappelijk doel worden bereikt.

In dien zin blijf ik op Uwe medewerking steunen.

Schenke God aan ons vereenigd streven. Zijn onmisbaren zegen!

Ik verklaar de vergadering van den Kolonialen Raad voor het zittingjaar 1895/1896 geopend."

EEN AARDIG MENU

Onder dezen titel, die na het hoofdartikel van j.l. Zaterdag zich zelf verklaart, geven wij onzen Lezers eenige opmerkelijke zinsneden uit een artikel in den *Figaro* van Donderdag, 4 April waarmede de heer Brunetière reeds bij voorbaat den banketteerenden een en ander onder het oog bracht in verband met het doel hunner bijeenkomst en met de middelen door hen aangewend om dat doel te bereiken. Dat doel was : te betoogen dat Brunetière ongelijk had met te gewagen van „een bankroet der wetenschap." Vooraf zet de schrijver van het artikel uiteen hoe hij die uitdrukking bedoeld heeft. Hij doet het door, nogal ondeugend, den heer Berthelot-zelven allereerst in het geding te betrekken :

„Professor aan het *Collège de France*, directeur en afdeelings-president van de *Ecole des hautes études*, vast secretaris aan de *Académie des Sciences*, groot officier van het Legioen van Eer, senator, oud-minister, lid van een menigte raden de eene al hooger dan de andere, van staatswege gehuisvest in de stad en op een buitenverblijf aan de kusten van Meudon, waar hij, naar men wil, de *„fixation de l'oxygène de l'air par le vert des plantes"* (1) bestudeert door het eten van kostelijke aardbeziën, — kan men, 't is duidelijk, niet beweren dat de „wetenschap" geleid heeft tot een „bankroet voor mijn waarden en uitnemenden confrater den heer Marcellin Berthelot. Ten spijt van wie 't benijdt kan hij dus aanspraak maken op alle titels, die er noodig zijn om het sieraad te heeten van den eeremaaltijd, welken men van avond te Saint Mandé in den *Salon des familles ad majorem scientiae gloriam* (2) houden wil, en ik begrijp dat men hem als zoodanig het banket heeft aangeboden!

Wat ik minder begrijp is : dat hij die aanbieding heeft aanvaard! Niet, natuurlijk omdat hij mij daarmee zou hinderen! Daar zijn maar weinig menschen, *tegen wie* men maaltijden houdt, en ik kan mij niet anders dan gevleid gevoelen dat, van den tijd van Louis-Philippe af, ik de eerste ben, tegen wien men zoodanige *démarche* meent te moeten doen. Maar wèl meen ik de wetenschap te moeten beklagen, wèl den heer Berthelot-zelven, die alzoo geen anderen uitweg schijnt te zien dan schuil te gaan onder de vleugelen van een ouden politicus als Brisson, of zelfs van een „ge-

(1) Dat is vastleggen van de zuurstof uit de lucht in het bladgroen.

(2) D. i. tot meerdere eer der wetenschap.

FEUILLETON

Un Mucha di Kamber

(*Sigimentoe*)

Den un momentoe Captan Meijer a bisti su panja. " Aki, toema e revolver. Bo sâ tira? Bon, bai ariba dek, tira den laria i grita tantoe duroe koe bo por auxilio."

Frederik a toema e revolver i a bai I na ora, pasobra e ladronnan a cohe bootsman caba, marele i a hinka un pida panja den su boca pe no grita.

Frederik a jega. El ta sera wowo, un tiroe ta cai, el ta grita auxilio. Ma unbe el ta keda ketoe. Captan tabata bringa koe e matroosnan. Tiroenan a haci coe dokter i algun otro, koe tabata droemi na bordo a lamanta, a juda kaptan i a mara e ladronnan.

Entretanto dos polis a jega i a busca coe luz na toer camina si podice un of otro ladron no a sconde su curpa den barcoe.

"Aki mi a haja un, Captan," un di nan dici, Bini aki, coe luz. O, si mi ta conocele. Ta e mucha koe tabata na bordo tramerdia.

"No, no,". Captan a responde, no, e mucha ta un mucha balente, nos tin di gradiciele, pasobra ta e koe a salba nos."

" E ta herida?"

"ta parce asina."

Captan ta hinca roedia banda di Frederik.

" Frederik, bon mucha, bo ta herida? Si, mi ta mira sanger, dokter bini aki, haci toer kiko bo por, pa e keda biba."

Nan a hibele den cuarto di Captan. Ora Frederik a habri wowo el ta puntra:

" Polis ta aki?"

" Keda ketoe, mucha! docter dici, " polis lo no haci bo nada."

" Captan tabata contentoe koe mi a bini?"

" Sigur? Pasobra si bo no a spiertele, nan a matele."

Awor dokter a mandele di no papia mas i di bai droemi.

Muchoe dia el tabata maloe, Señora Meijer mes a quidele, principalmente na anochi, ora el no por a droemi di dolor ora el a mirele sinta banda di su cama el no a kita su wowo for di djele i si e señora a sali coe inpaciencia el a warda su binimentoe.

" Bo mester pidi Dios bon, pa bira mehor," e señora a bisele un cierto dia, " Dios? Ta Kende?" Frederik a punta admira.

E señora a spanta. " Nunca anto bo a tende papia di Dios?"

E enfermo chikitoe a sagudi cabez.

Awor a coeminza pa e señora trabou mas duroe. Toer dia el tabata papia di Dios i su Religion, el ta splica bondad i amor di Dios pa bon hende i su misericordia pa pecadornan.

" Tambe pa e ladronnan, koe a mata bo esposo?"

" Si, Dios ta jen di misericordia pa nan."

Un dia el a papia coe ne ariba cieloe i fierno, ora Frederik ta puntra :

" I na oenda lo mi bai, ora mi ta moeri? Nan ta pone mi den un caha i ta dera mi"

" Lo bo no moeri tantoe lihe, ma ora bo ta moeri bo alma lo bai cieloe, pasobra bo ta un bon mucha."

E palabra alma, el no a comprende, pero koe e señora a jama bon mucha e-sai a gustele.

Poco poco el a bira mehor. Mas i mas Captan i su esposa a stimele.

....

Tres anja a pasa. Vapor di Captan Meyer tabata droemi na mes lugar den haf. Señora Melbrecht ta bolbe bisita su amigoenan, compai jar di su esposo. Ora nan a jega bordo nan a mira un onkman bon bistir. El a keda mira Señora Melbrecht coe contentoe, pero tambe coe un poco miedoe.

" Kiko! Ta bo mes Frederik?"

" Si, ta e mes señora, Captan a responde, coe orgulio.

Señora Melbrecht ta coemindele i ta doenele manoe.

Despues el ta sigi Captan den su cuarto camina le tende com Frederik a troca di un mucha di caja den un tal jonkman.

" Ora el a cura di su herida, mi a largele bai school. El a sinja bon i den dos anja el a sinja mas koe hopi otro ta sinja den cuater anja. En berdad e ta un mucha balente. Awor el ta navega coe mi, i mi ta sinjele pa e bira captan."

" I ki nomber bo a dunele?

" Nos mes nomber. Nos no tin jioe i nos a stimele como un jioe, koe orgullo mi ta bisa esai."

" Bo a haci bon, Captan," Señora Melbrecht a bisa, " Ami nunca lo mi a haja tal idea, pero enberdad' muchoe hende lo a keda bon, si nan a haja bon crianza. Frederik ta un egempel pa munstra nos, kiko a sali di un mucha di caja."

leerde" als Soury. Soury, moet men weten, is die oude *hébraïsant*, die zoo lang gestudeerd heeft op de anatomie der hersenen, totdat hij tot de wonderlijke ontdekking is gekomen, dat de vogelen zoogdieren zijn. Fraaie vertegenwoordigers nogal van de wetenschap!"

Om het doel van de bijeenkomst te bereiken, stelt de heer Brunetière zijn tegenstanders voor, in de te verwachten toosten eens een antwoord te geven op een drietal vragen, door hem geformuleerd. De eerste daarvan, tot den heer Berthelot-zelven gericht, luidt aldus:

Met hoeveel millioenen, in de laatste 40 50 jaar over de geheele wereld de „vooruitgang der wetenschap" de oorlogsbudgetten wel heeft opgedreven? Ik spreek hier niet van de nieuwe verdelgingsmiddelen, waarmede de geleerden ons hebben begiftigd; niet verstout ik mij den president van de commissie der ontploffingsmiddelen te interpelleeren. Ik bepaal mij tot de milliarden, die uitsluitend door het oorlogsbudget geëischt werden.

Dank aan den „vooruitgang der wetenschap" is men niet zoodra gereed met den bouw van een pantservaartuig eerste klas, of men moet ertoe overgaan om het af te voeren op de *catégorie de réserve*, gelijk men het noemt (m. a. w. men bergt het bij den oudroest-winkel).

Daarmee zijn millioenen gemoeid! Dank aan den „vooruitgang der wetenschap" heeft men nauwelijks een geweer-model ingevoerd, of men kan het, zonder veel gewetensbezwaar, in onze artillerie-museums zijn meest geschikte plaats aanwijzen; en daarmee zijn tientallen van millioenen weggeworpen! Dank aan den „vooruitgang der wetenschap" is men nog niet gereed met het verdedigen onzer grens door een rij van versterkingen in ijzer en steen, of men dient weer van voren af te beginnen: en men komt tot de bevinding, dat honderden van millioenen zijn verkwist! Wie betaalt die millioenen? Waar worden zij gevonden? In welke beurzen put men, om ze te bekomen? Wie zal zeggen hoe zwaar die millioenen drukken op den nationalen arbeid? Van welk nuttig gebruik zij de kapitalen terughouden? En met welk ander „bankroet" deze woede om maar uit te geven ons bedreigt!"

Een andere vraag: ditmaal het onderwerp van een toast voor den bekenden radicalen geneesheer Clémenceau. Toen deze nog afgevaardigde was, heeft hij eens een warm artikel geschreven over het lot der mijnslaven in de putten van Carmaux en Anzin. Hij heeft toen gewaagd van het vreeselijk lijden der ongelukkigen, die hun leven bijna geheel doorbrengen in een afschuwlijken nacht in de diepte der aarde. 't Was de wetenschap, meent Brunetière, de „vooruitgang der wetenschap," die door het uitvinden en vermenigvuldigen der stoomwerktuigen ons dwong om aan de door haar tot stand gebrachte machines „het brood van de nijverheid niet te onthouden." Zou de heer Clémenceau ons eens willen zeggen of de mijnwerkers van Carmaux en Anzin even gunstig over „de wetenschap" denken als de gasten, die in den „Salon des familles" aan den maaltijd zitten?

Een derde vraag — of liever: een aanklacht, die naar de meening van Brunetière het meest geschikt door den député Jaurès zou behooren te schande gemaakt.

„Wie is het — zoo roept hij uit — wie is het, die overal om ons heen, in den omtrek van onze groote steden — den kant uit van Saint-Dénis en Saint-Ouen b. v. — een toestand heeft te weeggebracht van werkmans-miserie, die de harten vervult van verontwaardiging, van schaamte en van walging over een beschaving als waarvan ze ons getuigen maakt? Men ziet daar de gevolgen van den „vooruitgang der wetenschap" — Wie heeft het platteland ontvolkt, de *ouvrière* prijsgegeven aan de prostitutie, de kinderen van den arme ter prooi geworpen aan de fabriek? De „vooruitgang der wetenschap"! En wie, eindelijk, heeft de verhoudingen tusschen arbeid en kapitaal gemaakt tot hetgeen zij thans zijn? Wie heeft de klove tusschen beide gedurig verwijd? de onderlinge vijandschap aangewakkerd? de kiem gewortpen van een haat en afkeer, die zich door niets laat verzoenen? — Altijd heeft men te doen met den „vooruitgang der wetenschap."

Is het dan wel zoo verstandig, zoo besluit Brunetière, dien vooruitgang, dier wetenschap „en bloc" zalig te prijzen en zich te gelaten alsof op die uitspraak der door de fortuin begunstige klassen niets viel af te dingen?

„Want dáár, dáár alleen ligt de kern van het debat. Het gold hier niet de vraag, te weten of men sneller en gemakkelijker van Parijs naar Lyon zich verplaatst per spoortrein dan per diligence. 't Geldt evenmin, uit te maken dat de geloofsdogmen „noch de boekdrukkunst, noch den telescoop, noch de kleurstoffen hebben uitgevonden"! En zeker hebben zij evenmin de kunst uitgevonden om alcohol te distilleeren of de voedingsmiddelen te vervalschen, — ongetwijfeld twee andere blijken van vooruitgang, die de aandacht verdienen. Waar het op aan komt, waar het alleen op aan komt, dat is: te onderzoeken welke vooruitgang in de zedenleer het gevolg of niet het gevolg is geweest van den „vooruitgang der wetenschap," en — om te eindigen met een persoonlijke opmerking — mij dunkt, in het instellen van dat onderzoek ben ik niet onfortuinlijk geweest."

Wel onnoodig te zeggen, dat wij hier volkomen de meening van den heer Brunetière deelen! — Wanneer in de veroordeelde stellingen van den bekenden Syllabus dan ook de leer veroordeeld wordt, dat de Kerk zich met den „modernen vooruitgang" moet „verzoenen," dan kan een kind weten dat er geen sprake is van een veroordeeling van spoor of telegraaf, of dergelijke. Maar wèl en enkel: van een verzoening met een richting, die de vindingen van den menschelijken geest in strijd wil brengen en in strijd wil gebruiken met de door den goddelijken Wil geopenbaarde en voorgeschreven wetten — en zoodoende misbruiken tot den ondergang dergenen, tot wier behoud en heil zij door den Gever van *alle* goede gaven werden mogelijk gemaakt.

NIEUWSBERICHTEN

CURACAO.

Kortelings nog moesten wij het overlijden melden van een dier vele heldinnen die door bewonderenswaardige, bovenaardsche liefde gedreven, Zich ten offer geven voor de lijdende menschheid hier op Curaçao.

Nu hebben wij wêer het afsterven te berichten van Zuster Odilia die verl. Dinsdagavond in het R. K. Gasthuis is overleden. Deze Eerw. Zuster te Schiedam geboren had nog slechts den jeugdigen leeftijd van 26 jaren bereikt toen God haar na een verblijf van vijf jaren op Curaçao tot zich riep.

Haar vurigste verlangen was om het met zooveel offervaardigheid begonnen werk, nog vele jaren te mogen voortzetten; maar God had het anders beschikt.

De bereidvaardige wil waarmede zij haar taak aanvaard had, de edelmoedige beantwoording aan hare verhevene roeping gedurende weinig jaren betoond, waren voldoende ter verwerving der haar toegezegde onschatbare belooning.

R. I. P.

Wij lezen in het jongste nummer van de Vrijmoedige het volgende:

— "Ons antwoord aan den *Amigoe di Curaçao* kan ditmaal kort zijn.

Wij houden vol, dat de personen, die op den avond van Zondag, 28 April jl., in het *Theater Naar* "gefluit en kreten van afkeuring" lieten hooren, op enkele uitzonderingen misschien na, tot de volksklasse behooren.

Wat betreft de bewering van den *Amigoe* als zou er zich aldaar op bedoelden avond "eene algemeene verontwaardiging" hebben geopenbaard, wij weten thans, dat wanneer de *Amigoe* het woord *algemeen* schrijft, wij gebruik moeten maken van "het altijd veronderstelde *granum salis*" en te verstaan hebben: *niet algemeen.*"

Wij constateeren met genoegen, dat *De Vrijmoedige* reeds de mogelijkheid aanneemt van uitzonderingen.

Maar die gelijkstelling van het "granum salis" met een volstrekte ontkenning is nog al vermakelijk.

Komaan, de Lezers van *De Vrijmoedige* wisten ook wel, dat het verleden Donderdag niet de eerste April was.

Zout is geen dynamiet.

—Over de brochure van den heer Eduardo Pepper, *Paralelos en el Centenario.....del General J. G. Monagas*, ontvingen wij een ingezonden stuk, dat wij tot onzen spijt ter zijde moeten leggen, wegens den te grooten omvang, ofschoon wij het zooals blijken zal, met den geachten inzender volkomen eens zijn.

Genoemde brochure is geschreven ter verheerlijking van den Venezuelaanschen Slavenbevrijder, Held en President Monagas, wien rijke lauweren de revolutionaire stormen die zijn vaderland gedurig teisteren, niet verstrooid hebben.

Zoolang de begaafde schrijver bij zijn onderwerp blijft, ontwerpt hij een beeld van den beroemden landgenoot, dat dezen ook buiten zijn vaderland in eere en liefde kan brengen.

Maar als de Auteur naar den krans grijpt om Guzman Blanco en anderen eene kastijding toe te dienen, dan vragen wij, die overigens niet de minste sympathie gevoelen voor eerlijke staatslieden van dat slag, of dit wel de rechte manier is om lauweren frisch te houden?

En ongetwijfeld zou het werk beter aan het doel beantwoord hebben, indien de schrijver zijn paralellen op universeel historisch gebied vrij had kunnen houden van zeker rationalisme, dat op een Katholiek gemoed een hoogst pijnlijken indruk maakt, al is het willicht ook niet zoo erg bedoeld.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Jacobo Evertsz, Manuel Raven, Lucy Prince, J, Prince, Domatilda Streek 2, Manuel J. Malaret 2, G. J. Sturmthal, Francisco Basilio, E. Lamp, Paul Luhn, Juan Movael, J. A. May (aangeteekend), P. M. Sasso (aang.) 2.

Niet voorverzending vatbaar de volgende drukwerken geadresseerd aan:

José Lopez Fonseca—Coro, Quiterio Henriquez—Coro, Isaac D. Henriquez—Coro, Constantino Petit—Coro, Encarnacion Henriquez—Coro, Juan Recao—Coro, Luis Queremel é hijo—Coro, A. H. Senior—Coro, Henry A. Correa—Coro, Salomon Lopez Fonseca—Coro, Victor Brige & Co.—La Vela de Coro Teofilo Silva—La Vela de Coro.

NEDERLAND

De Koninginnen te Amsterdam.

Dinsdagmiddag reden H. H. M. M. uit om het gewone bezoek te brengen aan den circus Carré. Langs den weg gehuldigd en toegejuicht, werden de vorstinnen in de vestibule van den circus ontvangen door den directeur, den heer Oscar Carré, en werden bloemen aangeboden, door Kätchen Carré aan de koningin een bouquet van theerozen en meiklokjes, door Max Carré aan de regentes een tuil roode en witte rozen. Na dit kleine oponthoud begaven H.H. M.M. zich naar de voor haar met bloemen en draperieën versierde loge recht tegenover het tooneel en gedekt door een baldakijn met kroon. Bij het binnentreden rees het zeer talrijke publiek van de zetels en klonk het *Wilhelmus van Nassauen* schallend door de ruimte. De stalknechts waren weer in grijs en oranje uitgedost en in het zand der arena was een kroon, omgeven van lauweren, gestrooid, daaronder twee zweepen en een jockey-pet.

De koningin was gekleed in licht roomkleurig toilet met witten hoed. Na de laatste tonen van het *Wilhelmus* applaudisseerde het publiek ten teeken van begroeting.

Onmiddellijk hierop werd aangevangen met de uitvoering van het programma, dat door de koninginnen met de meeste aandacht gevolgd werd. Het publiek was minder oplettend en keek meer naar Hare Majesteiten, om, wanneer dezen het sein gaven, in te stemmen met een welgemeend applaus. De jonge koningin scheen de voorstelling vooral zeer aardig te vinden.

Aan het diner ten Paleize werd door 50 personen deelgenomen. Onder de gasten waren, behalve de dagelijksche, ook eenige adjudanten en kamerheeren in buitengewonen dienst, verschillende van de commissarissen der Koningin in de provinciën en een aantal leden der Eerste en Tweede Kamer.

Dinsdagavond gaf de regentes een groote raout, waarop alle officieren van leger, vloot en schutterij te Amsterdam en voorts alle hoogwaardigheidsbekleeders, alsmede voorzitters en vele leden van corporaties, van vereenigingen ter beoefening van kunst en wetenschap genoodigd waren. Daarenboven behoorden tot de bevoorrechten ook een groot aantal dames, die in pracht van kostbare avondtoiletten met elkander om den voorrang wedijverden.

In de groote, door haar kolossale afmetingen, vooral door haar hoog en schoon beschilderd plafond altijd bewondering wekkende balzaal krioelde alles dooreen, de schitterende uniformen, die verre den boventoon voerden boven zwarten rok of toga; de fonkelende edelgesteenten der dames werden door het aangenaam zachte licht, dat van ongeveer 1000 olielampen afstraalde, op fantastische wijze beschenen.

Op een kleine verhevenheid aan den linkerwand der zaal, die door heesters omgeven was, voerde het orkest der schutterij onder aanvoering van Joh. M. Coenen een keurig concert uit. In de aangrenzende zalen waren buffetten aangericht, waar verfrisschende sorbets of fonkelende wijn, fijn gebak, sandwiches enz. in overvloed den gasten werden toegediend.

Om kwart over negenen verscheen de regentes, voorafgegaan door de drie kamerheeren, aan den ingang der groote zaal, waar H. M. werd opgewacht door den den hofmaarschalk. De opperceriemoniemeester kondigde haar komst aan.

Hare Majesteit was in zwarte japon met witte strepen gekleed, met een collier van diamanten en diamanten parure getooid.

Op den voet gevolgd door heel de hofhouding, schreed H. M. alsnu midden door de talrijke gasten, die eerbiedig ruimte maakten, heen, rechts en links vriendelijk groetend, en begaf zich naar de troonzaal, waar een 40 tal dames, allen in licht avondtoilet, aan H. M. werden voorgesteld. Eenigen tijd hierna verscheen H. M. weer in de balzaal, nu gevolgd door de dames. Tot half twaalf onderhield H. M. zich hier met zeer vele gasten, waarna zij zich naar haar appartementen terugtrok.

Woensdagmorgen tegen halfelf reed de regentes alleen uit, om een bezoek te brengen aan het Diaconie Oude Mannen-en Vrouwenhuis op den Amstel, waar de oude luitjes haar met psalmgezang onder orgelbegeleiding begroetten.

Om half twaalf kwamen de regentes en haar gevolg aan het Paleis terug om de jonge koningin af te halen, ten einde met deze een bezoek te brengen aan het Ned. Israëlitisch meisjes-weeshuis aan de Rapenburgstraat, waar twee weezen HH. MM. bouquetten aanboden.

Na het déjeuner ten Paleize reden de koninginnen opnieuw uit, om een bezoek te brengen aan het Rijks-Museum, en vervolgens aan het tentoonstellingsterrein. De vorstinnen vonden hier alles blijkbaar zeer interessant en de regentes verzekerde den heer Calisch, dat zij in den loop van den zomer vaak zou komen om de tentoonstelling te zien. Ook het stadsarchief in het voormalig Waaggebouw op de Nieuwemarkt werd met een bezoek vereerd. Hierna reden de koninginnen naar het Paleis terug, waar zij om halfvijf aankwamen.

— Zondagmorgen 14 April is in Den Haag overleden de gepensioneerde vice-admiraal jhr. F. de Casembroot, adjudant in buitengewonen dienst van H. M. de koningin, de held van Simonoseki, welken eernaam hij ver-

wierf door het forceeren, der straat van Simonoseki op 11 Juli 1863, tijdens de verwikkelingen met Japan.

— Vrijdag 26 April zullen de koninginnen per staatspoor van Amsterdam over Utrecht—Bokstel—Breda naar Vlissingen vertrekken, vanwaar zij met de *Valk* naar Engeland zullen oversteken.

BUITENLAND.

Rome.— De *Times* deelt in 't kort het Apostolisch schrijven mee van den H. Vader aan het Engelsche volk. Volgens genoemd blad, zegt de Paus dat hij groot verlangen had een bijzonderen brief tot Engelsche volk te richten, om aan die groote natie een bewijs zijner oprechte toegenegenheid te geven."

Hij wenscht vurig te slagen in zijne pogingen om het groote werk der vereeniging van de Christenheid te doen vorderen. Na er op gewezen te hebben wat de Pausen, van Gregorius den groote af, voor Engeland hebben gedaan, somt Leo XIII op al wat Engeland heeft verricht tot oplossing der sociale kwestie, voor het godsdienstig onderwijs, de werken van liefdadigheid, de Zondagsrust, den eerbied voor de H. Boeken, Hij herinnert er aan, hoe Engeland herhaaldelijk van zijne macht en groote hulpmiddelen blijken gaf, maar verklaart, dat de pogingen der menschen nooit ten volle zullen slagen zonder het gebed en den goddelijken zegen. Z. H. wijst er vervolgens op hoe noodig de eenheid is tusschen hen, die het Cristendom beschouwen als een verdedigingsmiddel tegen de hedendaagsche dwalingen.

Hij ziet met genoegen het getal godsdienstige vereenigingen, die voor de hereeniging van Engeland met de katholieke Kerk arbeiden. Met liefde richt hij zich tot alle Engelschen, van welke belijdenis zij ook zijn, en roept ze tot zich. Hij rekent op den steun der Engelsche katholieken en verleent ten slotte aan allen, die met godsvrucht een gebed zullen bidden, dat aan het slot van den brief is aangehaald, een aflaat van 300 dagen.

Frankrijk. — De Fransche Senaat heeft zijn goedkeuring gehecht aan de hatelijke belastingwet tegen de Congregaties, gedoopt met den naam *droit d' abonnement.*

—De Fransche Kamer is, na aanneming der staatsbegrooting met 411 tegen 90 stemmen, tot den 14en Mei uiteengegaan. Het slot der zitting werd gekenmerkt door een heftige redevoering van den soldaat-afgevaardigde Mirman, die, nadat de minister van Oorlog hem eenmaal in zijn soldatenpakje de deur had gewezen, thans in burgerkleeren was verschenen. Den toegang kon men hem nu niet weigeren, maar even voor hij kwam, had de minister van Oorlog de vergaderzaal verlaten.

Mirman verweet de regeering het deelnemen aan de feestelijkheden te Kiel en de onvoldoende aderlating van het gouden half in deze begrooting. De voorzitter der Kamer, protesteerde en daarmee was de zaak uit.

— Het bisdom Parijs telt thans meer dan tweehonderd vrije scholen, bezocht door 76000 leerlingen. De uitgaven voor de stichting en het onderhoud der scholen hebben de laatste tien jaren meer dan dertig milioen bedragen, wat een gemiddelde uitgave vertegenwoordigt van twee millioen achthonderdduizend franks per jaar. Sedert de laatste algemeene vergadering van het liefdewerk der scholen is het aantal scholen met tien, dat der leerlingen met 1000 vermeerderd.

Ofschoon die scholen slechts door vrijwillige bijdragen gesteund worden, verschaffen zij onderwijs aan 30000 kinderen meer, dan wanneer zij officieel voor rekening van de stad of den staat kwamen.

De toenemende stijging getuigt voor de onverwinnelijke wilskracht waarmee het volk der H. Genoveva zich tegen de stelselmatige invoering van de school zonder God verzet.

— Door de Franschen deerlijk in het naauw gebracht, heeft de koningin van Madagascar een beroep gedaan op Engelschen, geprotesteerd tegen de oorlog, dien Frankrijk haar aandoet, en om de sympathie en gebeden (!) der Christenen gevraagd. Verder verklaart ze, dat zij en haar volk voor de verdediging des lands hun laatsten druppel bloed zullen vergieten.

De *Dailly Telegraph*, die dit schrijven openbaar maakt, hoopt, dat de Franschen zich even edelmoedig als sterk toonen en van de overwinning met matigheid zullen gebruik maken.

Oostenrijk.— Ontzettend zijn de berichten over de aardbevingen die in den nacht van 14 op 15 April het zuidelijk gedeelte van Oostenrijk hebben geteisterd. Uit de ontvangen berichten kan men het gebied, waarover zij zich hebben doen voelen, ongeveer als volgt afbakenen. In het Noorden schijnt Weenen het uiterste punt te zijn geweest terwijl in het Westen Tirol met het Etsch-dal tot Verona, Arco en Meran, voorts Karinthië en het meer van Wörth zijn getroffen; Zuidwaarts strekte de golving zich uit over Istrië, Dalmatië en Bosnië tot Serajewo, en in de laagvlakte van Lombardije tot Florence; in het Oosten werd het oude gebied van aardbevingen Agram, Fiume, Abbazia en Triëst getroffen.

Het ergste schijnt het in Laibach te zijn geweest; tusschen halftwaalf en halfacht zijn daar 31 schokken geteld. Volgens telegrammen van daar zijn alle huizen, kerken en gebouwen in de geheele stad beschadigd en verscheiden menschen gedood en gewond. De kazerne van de cavalerie is ineengezakt, de landschouwburg en de Mariakerk erg beschadigd, de huizen in de stationsstraat zijn ingezakt of dreigen in te zakken. De commandant van de stad heeft huizen laten onderzoeken en straten afzetten.

Alle inwoners kampeeren in de open lucht, en zieken, kraamvrouwen en kinderen zijn daar zoo goed het kon gelegerd. De krachtigsten zijn naar het bosch in de buurt gevlucht. Vrouwen en kinderen, die reeds te bed lagen toen de aardschokken begonnen, zijn slechts van de allernoodigste kleeren voorzien, want men durfde niet in de huizen terugkeeren.

Er heerschte een onbeschrijfelijke wanorde. Alles liep door elkaar. De vluchtelingen vertelden elkaar gillend, hoe ze aan het gevaar waren ontsnapt, hoe de plafonds inzakten, vazen, klokken, schilderijen en ander huisgerei naar beneden kwamen en door de kamer vlogen. Op de straat vielen de steenen van schoorsteenen en dakpannen den armen menschen op het hoofd.

De kerktorens staan scheef en kunnen geen stootje meer velen, de Fürstenhof en de Burg zijn zoo beschadigd, dat ze gauw zullen moeten worden afgebroken.

De trein uit Triëst was bij den eersten schok dicht bij Laibach en moest midden op den weg blijven staan. Toen de schokken voorbij waren, reed hij langzaam naar Laibach, maar de passagiers durfden daar niet uitstappen, en de stationschef verklaarde dat de trein niet door mocht rijden: eerst moest de weg onderzocht worden, vooral de bruggen. Werkelijk werden 's morgens op den weg verscheiden rotsblokken gevonden.

Te Triëst moest de militaire bezetting van de gevangenis worden versterkt, daar de gevangenen zeer ongerust en weerspannig werden.

Personen, die in den sneltrein van Triëst naar Weenen zaten, vertellen, dat de bewoners van de dorpen overal buiten kampeeren, en dat zij tal van gebarsten huizen hebben gezien.

Te Fiume vluchtten de menschen in hevigen angst op de schepen, die in de haven voor anker lagen; in een oogenblik waren deze stampvol. Vooral de groote stoombooten van de maatschappij Adria en van de Ungara-Croata en de groote zeilschepen, alsmede een stoomboot, die 400 waggons jute had gelost, waren in enkele seconden dicht bezet met menschen.

— Uit Venetië en Boven-Italië in het algemeen zijn dergelijke berichten gekomen.

Maandag deden zich te Laibach weer zeven schokken voor. De stad leverde een aangrijpenden aanblik. In den nacht van Maandag op Dinsdag werden nog veertien aardschokken waargenomen, waaronder twee hevige. Daardoor vielen de twee steenen restaurants Tivoli en Zur Wiesse in, evenals het Coloseum, bewoond door tweehonderd huurdergezinnen.

Even ernstig luiden de tijdigen uit Cilli, De eerste aarbeving duurde daar 63 tot 68 seconden, de voornaamste schok 12 tot 15 seconden. Als hij langer geduurd had, was Cilli nu een puinhoop, De oude toren van de Duitsche kerk viel in elkaar, de evangelische kerk is zoo zwaar beschadigd dat ze elk oogenblik kan invallen. Ook het kantongerecht is geteisterd.

Veel menschen kregen bij hun vlucht naar buiten door vallende steenen en muurbrokken wonden aan 't hoofd. Tal van huizen staan op het inzakken. Vrouwen en kinderen is een onderkomen bezorgd in spoorwegwaggons die den Zuiderspoorweg uit Graz had gezonden. De mannen slapen in de open lucht. Het is bitter koud: de thermometer staat op nul.

Azie.— Berichten uit Yokohama melden, dat het vredesverdrag geteekend is, en een telegram uit Tientsin voegt er bij op welke voorwaarden.

—De vredesvoorwaarden omvatten een krijgsschatting van 200,000,000 taels; den afstand van Liautong tot den 40n graad en van Formosa; de opening van vijf nieuwe havens, waaronder Tientsin, de invoerrechten zullen 2 pCt. niet te boven mogen gaan; de Japanners hebben recht in China katoenspinnerijen te openen en andere industrieën te drijven.

— De Micado van Japan heeft aan zijn volk een proclamatie gericht, die in haar soort een model kan genoemd worden. Na erkend te hebben, dat de nationale vooruitgang alleen door den vrede kan worden bevorderd, betuigt hij zijn leedwezen er over, dat hij tot een oorlog met China gedwongen werd. Ons vurig verlangen — zoo heet het verder — is met behulp van rechtschapenheid, veiligheid en oprechtheid en met de medewerking onzer onderdanen, den vrede te herstellen en zoodoende tot het doel te geraken, dat de ontwikkeling van den nationalen voorspoed is. Nu de vrede en de roem verzekerd zijn, is het geschikte oogenblik gekomen om al onze goede en gehoorzame onderdanen in kennis te stellen met de gedragslijn, die in de toekomst moet worden gevolgd.

De mikado verheugt zich dat de roem van het rijk door de behaalde overwinningen verhoogd is, maar hij verheelt zich niet, dat het rijk nog een langen weg op de baan der beschaving heeft af te leggen, waarom hij hoopt, dat „ wij ons niet zullen latenleiden door het gevoel van een overmatige eigenliefde, maar dat wij nederig en bescheiden al onze pogingen zullen richten naar de voltooiing van onze militaire organisatie, zonder in uitersten te vallen."

Ons verlangen is — zegt de mikado verder — dat de regeering en het volk samenwerken tot een gemeenschappelijk doel en dat onze onderdanen van alle klassen elk in zijn kring werkzaam zijn, om de grondslagen te leggen van een bestendigen bloei.

Ten slotte verklaart de keizer, dat hij zich voortaan tegen iedere manifestatie verzetten zal van hen, die, door de overwinningen opgeblazen, andere staten zouden beleedigen en afbreuk doen aan de goede betrekkingen met de bevriende mogendheden van Japan, en vooral met China. Want, na het sluiten van het vredesverdrag moet de vriendschap tusschen de twee oude vijanden weer opbloeien, en moet men alles doen om de betrekkingen van goede nabuurschap te vermeerderen.

Terwijl dus de Japansche keizer niets liever zou willen dan, nu de wapenen te zijner gunste beslist hebben, weer in goede vriendschap met China te leven, blijven de Europeesche mogendheden nog altijd ongeneigd, zich zoo voetstoots bij de gemaakte bepalingen neer te leggen. Naar men verzekert, zou de aangekondigde interventie van Duitschland, Frankrijk en Rusland reeds begonnen zijn met het aanbieden door hun gezanten van een protest, op vriendschappelijken, maar nadrukkelijken toon gesteld.

Te Berlijn moet uit Tokio het volgende bericht zijn ontvangen, gedagteekend van 23 April:

Heden hebben de gezanten van Rusland, Duitschland en Frankrijk alhier de bezwaren van hun regeering tegen het artikel uit het vredesverdrag, dat den afstand van Chineesch gebied op het vasteland aan Japan vaststelt, overgebracht aan den plaatsvervangenden minister van Buitenlandsche Zaken.

Intusschen zijn de meeste Duitsche bladen met de aangekondigde actie der Duitsche politiek tegen Japan — die, als dat protest inderdaad is ingediend, reeds den eersten stap zou hebben gezet — weinig ingenomen. De *Vossische*, de *Frankfur-*

ter en de *Münchener Allg. Ztg.* vinden het bedenkelijk dat Duitschland, hetwelk in Oost-Azië enkel handelsbelangen heeft ter wille van Frankrijk en Rusland, die aldaar overwegend territoriale en politieke belangen najagen, zich den haat van Japan op den hals zou halen. Ook de *Germania*, het katholieke hoofdorgaan, is er slecht over te spreken, dat Duitschland hinderpalen in den weg zou leggen aan een Oostaziatische mogendheid, die alleen nog in staat is, den kolos Rusland in Azië eenigen weerstand te bieden, — hetzelfde Rusland, dat aan de Duitsche grens dreigend zijn regimenten heeft opgesteld.

Darentegen blijft de *National Ztg.* betoogen dat Duitschlands belangen in China grooter zijn dan in Japan, en Engelands kortzichtigheid betreuren, omdat het zich bij de andere mogendheden niet wil aansluiten.

Wel hebben Duitschland, Frankrijk en Rusland er bij het *Foreign Office* sterk op aangedrongen, dat het aan hun voorstel tot interventie zijn adhaesie zou betuigen, maar tot dusver tevergeefs. Het Engelsch kabinet acht, dat Engelands belangen door het vredesverdrag niet geschaad worden, en denkelijk zal het in dien zin een resolutie aan het parlement mededeelen.

De *Times* verdedigt deze houding en schrijft, dat, voordat Engeland de uitnoodiging, om aan een Europeesche coalitie deel te nemen, aanneemt, duidelijk moet zijn bewezen, dat Europa in het algemeen er belang bij heeft, Japan te dwingen, zijn eischen te laten varen. Dit bewijs nu is niet geleverd. Dat Rusland de bezetting van een gedeelte van Mantsjoerije en Frankrijk den afstand van Formosa niet graag ziet, is te begrijpen, maar dit zijn individueele belangen, waarvoor Engeland zich niet warm kan maken. Werd er nog aan den handel getornd, dan was het wat anders, maar Japan zal wel zoo wijs zijn de Europeesche concurrentie niet van de Chineesche markt te verdringen.

—Te Londen is het bericht ontvangen, dat aan de officieren der te Kobe en Nangasaki liggende Russische oorlogschepen geen verlof meer wordt gegeven, en de schepen aanzegging hebben gekregen, binnen twaalf uren uit te zeilen. Men wil hierin het besluit zien van Rusland om handelend tegen Japan op te treden. En als men weet, dat de *Norosti* reeds betoogd heeft, dat de Europeesche regeering haar vloten naar Japan moeten zenden, ten einde den Mikado door een demonstratie tot toegeven te dwingen, dan is de vrees niet zoo ongewettigd, dat de thans gesloten vrede een nieuwen oorlog zou kunnen uitlokken.

—Intusschen is men in China allesbehalve tevreden met den afloop van den oorlog, en als naar gewoonte willen de dweepzieke Chineezen dit op de vreemdelingen verhalen, die dan ook in Peking niet erg veilig meer zijn.

Middelerwijl is te Seoel, de hoofdstad van Korea, een komplot ontdekt, dat niets minder beoogde dan de dynastie van troon te bonzen.

Een familielid van den koning Lisjoen-jou, had er de hand in; hij wilde den koning vermoorden en zich zelf op den troon plaatsen. Een der samenzweerders verried het komplot en de Japansche gezant keurde de onmiddellijke arrestatie van Lisjoen-jou goed.

Het zal voorloopig nog een warwinkel blijven in het uiterste Oosten.

Engeland.— Oemra Khan, de leider van den opstand in Tsjitral, schijnt meer en meer door zijn aanhangers verlaten te worden. Er is een brief van hem onderschept aan den emir van Afghanistan, waarin hij om bijstand en zoo noodig om een schuilplaats vraagt.

NO HAY FELICIDAD SIN LA SALUD.

“JAMÁS supe lo que pesaba mi brazo hasta que una bala de fusil me 'o rompió debajo del hombro.”

Así se expresaba un intrépido ofic'al de ejército, al hablar de la batalla en que había tomado parte. Tampoco conoce el ave lo que pesa su cuerpo hasta que el plomo del cazador le quiebra una de sus alas.

Leemos lo siguiente en una carta que tenemos al frente :—

“Experimentaba gran peso en el estómago,” y ¿cuál era la causa de esto? Pués el estado enfermizo del estómago del autor de la referida carta. Indudablemente había hecho un centenar de opíparas comidas, hasta la saciedad, pero sin experimentar la pesadez tal como la experimentaba últimamente. Cuando cesa la máquina su movimiento, entonces es cuando realizamos lo pesado que son las ruedas y los ejes.

“Estuve sufriendo mucho tiempo,” añade el mismo autor, “de mal paladar por la mañana, y dolores en las cienes. Mi apetito era tan apocado que apenas comía. Hubiera guardado cama, pero tenía un malo que cuidar y esto me lo impedía.

“El alimento más sencillo me causaba malestar, y me atormentaba especialmente un dolor en el costado derecho. Cuando tomaba algun alimento hecho de harina, el mal empeoraba y á veces me hallaba completamente inútil.

“Por fin, mi amo me compró en la droguería de Arenal en Jerez, una botella de Jarabe Curativo de la Madre Seigel. Al tomarlo, en dosis de diez gotas á la vez, despues de comer, observé con gran regocijo que los dolores, y el estado de debilidad y fatiga empezaban á abandonarme. Pero habiendo cesado demasiado pronto de tomarlo, volvió la enfermedad, en vista de lo cual continué tomando el Jarabe con regularidad, y en poco tiempo me curé completamente.

“Hoy gozo de buena salud. Los médicos que me asistieron sin conseguir curarme, dieron á mi enfermedad el nombre de 'Indigestión Crónica' y 'desórden gástrico.' De Vd. atento S. S. Q. B. S. M., Rafael Bandera, Arriero. Calle de las Coronas 33, Jimena, Diciembre, 1892.”

Los doctores tenian razón en su diagnóstico. En lo que faltaron fué en hallar el verdadero remedio para curar la enfermedad. La suerte de descubrir este remedio y de proclamarlo por todo el mundo, estaba reservada á la buena Madre Seigel solamente, y ¿cuantos miles de enfermos de indigestión y dispepsia y sus crueles consecuencias ha restituido á la salud y felicidad su maravillosa medicina? Imposible es enumerarlos.

Podemos estar en la convicción de que dicha medicina producirá en España los mismos nobles resultados que en América, Inglaterra, Francia, Australia, India y otros paises.

Otro corresponsal nuestro escribe: “Estuve sufriendo durante diez meses, de un padecimiento del estómago, y fui asistida por dos médicos, sin hallar alivio. Hallándome postrada y poseyendo un librito de la Madre Seigel, compré una botella de su remedio sin que nadie me lo recomendara. Despues de haber tomado la segunda botella, hallé alivio, y despues de la quinta botella, quedé curada por completo, y gracias á este Jarabe hoy estoy buena de salud y atendiendo á mis quehaceres. Quedo de Vd. atenta S. S. Q. B. S. M., Josefa Martinez Chacón. Grazalema, Diciembre 20 de 1892.”

Declara otra corresponsal lo siguiente: “Tengo el gusto de poner en conocimiento de Vd. que la salud de mi hija Adela ha quedado completamente restablecida. Su enfermedad fué un envenenamiento de la sangre procedente de mala vacuna. Hoy tiene ocho años de edad y se conserva fuerte, gracias á Dios y á la Madre Seigel, De Vd. atenta S. S. Q. B. S. M., Juana Hosana, Pasage Serfaty, Calle Ingenieros, Gibraltar.

DI OCASION.

Mi ta participa na público i particularmente na *slagternan*, koe mi ta coempra cuero di cabritoe na cantidad di mas grandi té di mas chikitoe na prijs mas alto koe ningun coemprador ariba plaza ta paga.

Prinsenstraat, dilanti pakoes di Señor Johannes Weeber.

Curaçao : Mei 1895.

PAUL E. SLIPP.

BEKENDMAKING

De publieke verkoop van ZILVEREN en GOUDEN VOORWERPEN, beleend ter *Spaar- en Beleenbank* van 1 Juli t/m 31 December 1892, onder N° 7171 B t/m N° 1364 C zal voorgezet worden op Donderdag den 24 Mei a. s. en volgende dagen.

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop te voorkomen, door de aanzuivering der verschuldigde interesten.

Curaçao, 18 Mei 1895.

De Voorzitter,

M. P. CURIEL.

ANUNCIO

Beendementoe públicoe di PREENDANAN koe tien plaka fiá riba nan na *Spaar- en Beleenbank*, cesta eesnan di fo di 1 Juli té 31 di December 1892, bao di N° 7171 B té N° 1364 C lo toema lugá té dia Jueves dia 24 di Mei i dianan koe ta sigui.

Ta pidi interesadonan di evita e beendemeentoe ayi pagando entres koe nan ta debe.

Corsouw, 18 di Mei 1895.

President,

M. P. CURIEL.

PAUL F. G. CURIEL

biedt het geëerde publiek zijn diensten aan tot het geven van lessen in de Fransche taal en in het Italiaansch-of dubbel boekhouden.

Grondtaal: Hollandsch of Spaansch.

J. H. M. Ellis,

ARTS,

Genees- Heel- en Verloskundige, is dagelijks te consulteeren van 8—9 's morgens en van 3—4 's namiddags.

Voor minvermogenden van 7—8 's morgens.

Voorloopig adres :

WINDSTRAAT HUIS No. 234

Telephoon N° 126.

TE KOOP

BY

J. S. SCHEIDELAAR,

BREEDE-STRAAT — OVERZIJDE

Holl: verfwaren, waaronder 1 qualiteit Spaansch- en Friesch groen — lijnolie — raapolie — bollenblauw.

Plaatijzer — zink — blik — bancatin — kopersoldeer — pompen en daarvoor dienende vertinde buizen — koperen regenbakskranen — bankschroeven — vijlen — dik rood bladkoper — mokers — draadnagels en andere ijzerwaren — maten voor natte en droge waren — koperen en ijzeren gewichten.

ECHTE Cooijmanslikeuren — en elixer — Holl : sigaren, — zwarte thee — Cocoszeep — Eau de Cologne — Witte, gekleurde en zwarte *bloemen* — Holl : flanel — Spiegelkoord — lampenpitten — papier met enveloppen, schriften — kroonpennen — griffels — Kerkwierook — Boekjes goud — jenever in kisten van 30 halve kr. etc. etc.

Curaçao 23 Februari 1895.

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN “THE RED D LINE'

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1895.	Caracas		Venezuela		Philadelphia		Caracas		Venezuela		Philadelphia	
Vertrekt van NEW YORK....	April	4	April	13	April	24	Mei	4	Mei	15	Mei	25
Komt aan te CURAÇAO	,,	10	,,	19	,,	30	,,	10	,,	21	,,	31
Vertrekt van ,, ...	,,	11	,,	20	Mei	1	,,	11	,,	22	Juni	1
Komt aan te PTO. CABELLO	,,	12	,,	21	,,	2	,,	12	,,	23	,,	2
Vertrekt van ,,	,,	13	,,	22	,,	3	,,	13	,,	24	,,	3
Komt aan te LA GUAYRA..	,,	14	,,	23	,,	4	,,	14	,,	25	,,	4
Vertrekt van ,, ..	,,	17	,,	27	,,	7	,,	17	,,	28	,,	7
Komt aan te PTO. CABELLO	,,	18	,,	28	,,	8	,,	18	,,	29	,,	8
Vertrekt van ,,	,,	18	,,	29	,,	8	,,	18	,,	29	,,	8
Komt aan te CURAÇAO	,,	19	,,	30	,,	9	,,	19	,,	30	,,	9
Vertrekt van ,, ...	,,	19	Mei	1	,,	10	,,	21	,,	31	,,	10
doet LA GUAYRA aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen	,,	20	,,	2	,,	11	,,	22	Juni	1	,,	11
Komt aan te NEW-YORK...	,,	26	,,	8	,,	17	,,	28	,,	7	,,	17

Stoomschip Mérida.

Vertrekt van CURAÇAO....	April	20	Mei	1	Mei	11	Mei	22	Juni	1	Juni	11
Komt aan te MARACAIBO....	,,	21	,,	2	,,	12	,,	23	,,	2	,,	12
Vertrekt van “	,,	27	,,	7	,,	18	,,	28	,,	7	,,	16
Komt aan te CURAÇAO......	,,	28	,,	8	,,	19	,,	29	,,	8	,,	17

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouw en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,

Agenten.